

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: OVer Kedron JEsus træder (DK)

Citation: Kingo, Thomas: "OVer Kedron JEsus træder (DK)", i Kingo, Thomas: *Digtning i udvalg*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 323. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo09val-shoot-workid91696.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: Digtning i udvalg

Om JEsu Sved udi Urtegaarden. Under forrige Melodie:

1.

Over Kedron JEsus træder,
Vader med sin bare Food,
Græder, alle Øyne, Græder,
Græder, om I kunde, Blood!
See hvor Bladet er nu vendt,
Alle Buer nu er spendt,
Som paa JEsu ene sigter,
Og til Døden ham forpligter.

324

2.

David engang tung om Hierte
Gik hen over Kedrons Vand,
Fuld af Harm, aff Graad og Smerte
Flugtig i sit eget Land!
Men, O JEsu, motte Du
Ikke ængstes mere nu?
Du som Dig til døden skynder,
Bær ald Verdens sorg og Synder.

3.

Vil du i din Nød og Møye
Hen til Oli-Bierget gaa,
Der er intet Træ for Øye
Hvor Freds Frugter er at faa!
Kriig og Striid og Mord og Død,
Pidske, Plager, Spot og Nød
Synes aff hver Knop at sprude,
Freden er for JEsus ude.

4.

Gaar du ind udi en Have,
Som er Folkes Fryde-sted,
Angist vil sig strax tillave,
Følger dig i Hælen med!
Kom, O Adam, kom at see
Ind udi Gethsemane!
See hvor Paradises Lyster
Helved-Angist aff ham kryster.

5.

See hvor skielver JEsu Lemmer,
See hvor ryster Gud og Mand!
Tænk hvor Syndsens Byrde klemmer,
Døden stormer Livsens Land,
Trænger sig i JEsu Blood,
Kniber ved hans Hierte-rood,
325 Slider, Saver, Skiær og stinger,
Som Ti Tusind gifftig Klinger.

|X

6.

See hvor Vaande-fuld hand falder
Ned med Bøn udi sin Nød,
Trende gange Gud paakalder
Beder at dend bittre Død
Og dend Kalk maa vige hen,
Er dog strax tilfreds igjen,
Hvad hans Fader kun behager
Der imod hand gjerne tager.

|X

7.

See, hvor hand med Døden strider
Ængstet i sit Hierte-rood,
See, hvor Otterslangen bider
Og ophidser alt hans Blood!
See, O see hvor ængstes hand!
See, hvor gifftig vaar dend Tand
Som med Dødsens kolde smerte
Brød Guds Søns det rene Hierte.

|X

8.

Ah, I Himle, vil I give
Hid en Hierte-sterkning snart!
Snart det endelig maa blive!
JEsus Døer! Hand Døer med fart!
Kom, Guds Engel, kom og see!
Styrk ham dog mod Dødsens vee!
See hvordan hans Kinder falme,
For de grumme Dødsens qualme.

|X

9.

See, Hvordan at Blodet dryber
Udaff hvert hans Svede-hull!
326 Døden i hver Aare kryber,
Gjør hans Ansigt sort som Kull!
Græsset, hvor min JEsus laa,
Fik en Blodig Dugg oppaa
Aff hans Aarers Purpur-kilde,
Ah! hvor leed da JEsus ilde.

|X

10.

Nu saa vil jeg mig da vende
Hen til Kedrons sorte Bek,
Og fra Verdens Vellyst rende
I en Poenitentzes Sek!
Ind udi Gethsemane
Skal mit Hierte Daglig see,
Med hans Pine, Blood og Møye
Overstryge Siælens Øye.

|X

11.

Bort I Verdens Leeg og Lyster!
Til Gethsemane Jeg gaar,
Og vil see hvor JEsus ryster,
Samle mig en trøste Taar
Aff hans Blodig Angist-sved,
Som til min Rætfærdighed
Jorden vilde for mig væde,
Dend opsanker Jeg med glæde.

|X

12.

O I Blomster, I som funde
JEsu Sved for Dødsens Mord,
I Lyksalig stund I runde
Op ud aff dend tørre Jord!
Blomsterne i Paradiis
Bær mod Eder ingen Priis!
Thi det Blood, som Eder Farved,
Giør at Jeg har Himlen Arved.

327

|X

13.

Naar Jeg som et Blomster visner,
Naar jeg fældes skal som Høe,
Naar at Blodet i mig ißner,
Naar Jeg daane skal og døe,
Naar dend kolde Sved gaar ud
Aff min gandske Krop og Hud,
Da min JEsu Svede-draaber
For min Siæles Frelse raaber.

|X

14.

Endelig naar Hiertet brister,
Naar min' Øynes Lyvs forgaar,
Naar min Tunge Maalet mister,
Stryg min Siæl da med en Taar
Aff din røde Sved og Blood!
Salve da mit Hierte-rood,
Saa skal jeg i Dødsens Vaade
Finde salighed og Baade.